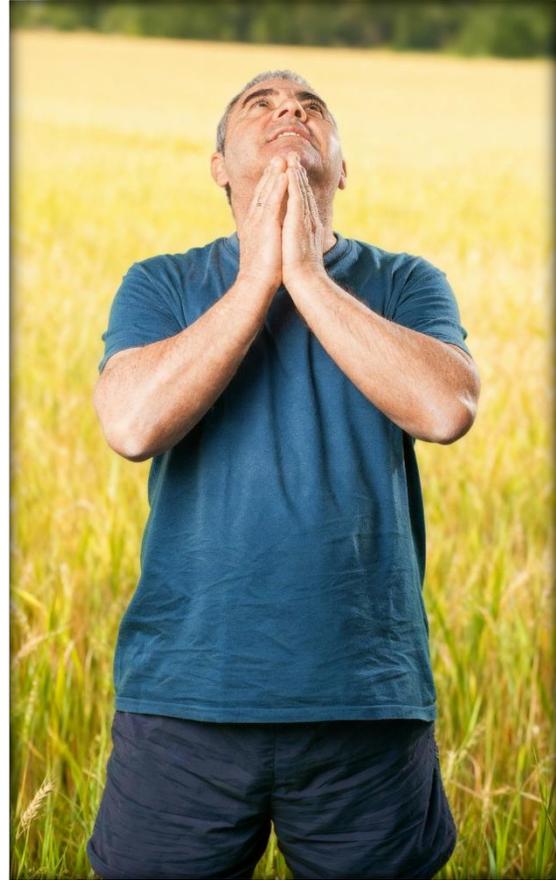

ยืนหยัดในพระประสงค์ของพระเจ้า

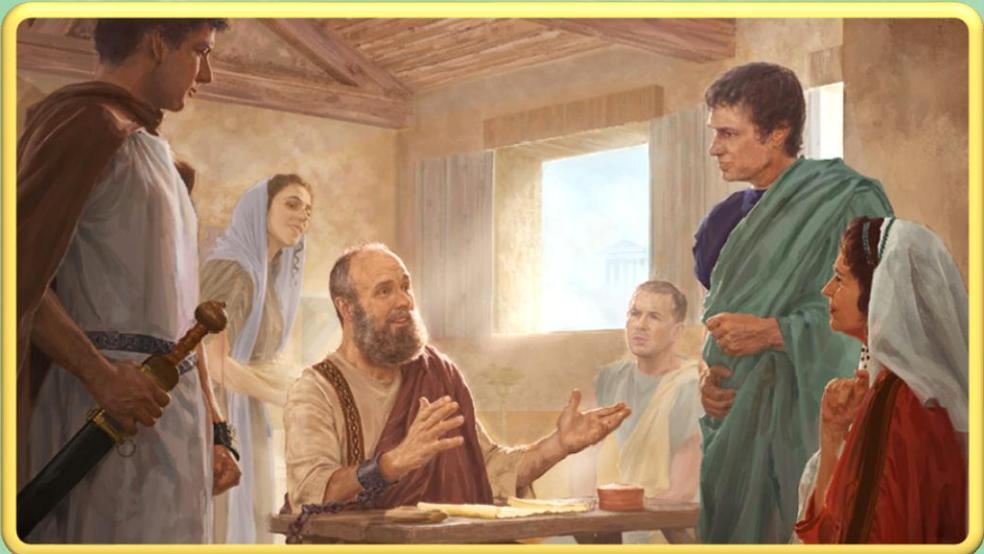
“จงขอบพระคุณในทุกกรณี
เพราะนี่แหละเป็นพระประ
สงค์ของพระเจ้า สำหรับพวก
ท่านในพระเยซูคริสต์”

1 เธสะโลนิกา 5:18

เปาโลทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานหลายคน และเขายกย่องการทำงานของผู้ที่อุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อรักษาและเสริมสร้างคริสตจักร

ในตอนท้ายของจดหมายถึงชาวโคโลสี เปาโลส่งคำท้าทายจากผู้ร่วมงานของเขา และท้าทายพี่น้องผู้ซื่อสัตย์ในเมืองโคโลสี

นอกจากนี้ยังมีการแทรกความปรารถนาอย่างแรงกล้าของเอปาฟรัสว่า "ขอให้ท่านทั้งหลายยืนหยัดมั่นคงในพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้า เป็นผู้ใหญ่และมั่นใจอย่างเต็มที่" (โคโลสี 4:12)

ผู้ส่งสาร

ทิติกัส และโอเนสิมัส (โคโลสี 4:7-9)

ผู้เข้าในสุนัต

อาริสทราคัส, มาระโก, และเยชู (โคโลสี 4:10-11)

ผู้สอน

เอปาฟรัส (โคโลสี 4:12-13)

ผู้เป็นที่รักและอยู่ฝ่ายโลก

ลูกา และเดมัส (โคโลสี 4:14)

ผู้นำในคริสตจักร

นุมฟา และอารคิปัส (โคโลสี 4:16-18)

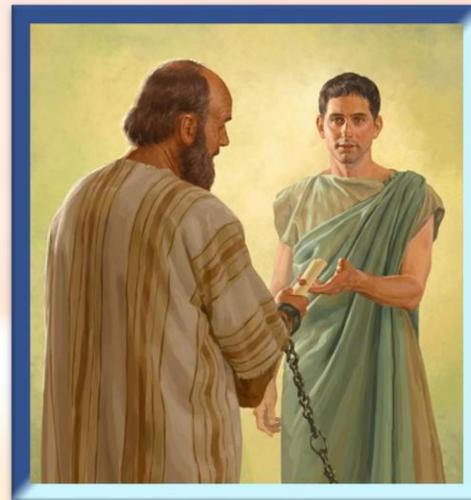
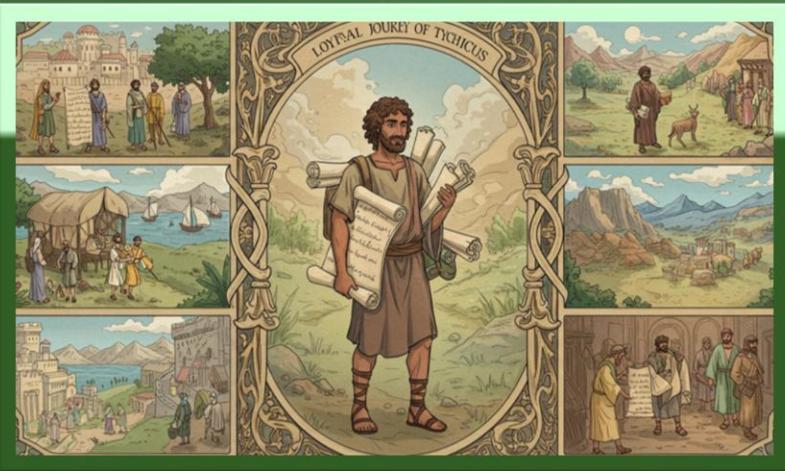
ผู้สื่อสาร

“ทิติกัส ผู้เป็นพี่น้องที่รัก เป็นผู้ปรนนิบัติที่ซื่อสัตย์ และเป็นเพื่อนร่วมงานในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จะบอกให้พวกท่านทราบถึงเรื่องทั้งหมดของข้าพเจ้า..... โอนีสิมัส ผู้เป็นพี่น้องที่รักและซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นคนหนึ่งในพวกท่านก็จะไปด้วย เขาทั้งสองจะเล่าให้ท่านทราบถึงเรื่องทั้งหมดของที่นี่”

(โคโลสี 4:7, 9)

นอกจากการประกาศข่าวประเสริฐในเมืองสำคัญๆ ของจักรวรรดิ แล้ว เปาโลยังเขียนจดหมายเพื่อติดต่อกับคริสตจักรต่างๆ หรือ เพื่อให้กำลังใจผู้ที่เขาไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว

จดหมายเหล่านี้ถูกส่งผ่านพี่น้องที่รักและซื่อสัตย์ (โคโลสี 4:7-9)

ทิติกัส

ในการเดินทางประกาศข่าวประเสริฐครั้งที่สามของเปาโล เขาได้ร่วมเดินทางไปกับเปาโลเพื่อนำของถวายไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (กิจการ 20:4) เขาได้ช่วยเหลือเปาโลในกรุงโรมและนำจดหมายไปถึงชาวเอเฟซัสและโคโลสี (เอเฟซัส 6:21; โคโลสี 4:7) เมื่อเปาโลได้รับการปล่อยตัว เขาอาจได้ไปแทนที่ทิตัสในเกาะคริต (ทิตัส 3:12) ในช่วงที่เปาโลถูกจำคุกครั้งสุดท้าย เขาถูกส่งไปเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรในเอเฟซัส (2 ทิโมธี 4:12)

โอนีสิมัส

ทาสคนหนึ่งที่นี่จากนายของเขา ฟิเลมอน เขาได้กลับใจในช่วงที่เปาโลถูกจำคุกครั้งแรกในกรุงโรม เปาโลส่งเขากลับไปหาเจ้านายของเขาพร้อมกับจดหมายที่เขียนด้วยความจริงใจ โดยขอให้ฟิเลมอนปฏิบัติต่อเขาด้วยความรักแบบคริสเตียน (ฟิเลมอน 1:10) เขาได้นำจดหมายฉบับนี้ไปบอกชาวโคโลสีซีพร้อมกับทิติกัส (โคโลสี 4:9)

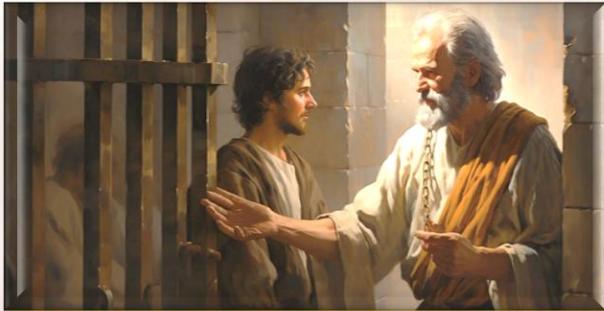
เหล่าผู้ที่เข้าสู่สันติ

“ฝากคำท้าทายมาด้วย ในบรรดาผู้ร่วมงานของข้าพเจ้าเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า คนพวกนี้เท่านั้นที่เข้าสู่สันติ และพวกเขาเป็นผู้ชื่นใจข้าพเจ้า” (โคโลสี 4:11)

เปาโลพยายามอย่างหนักเพื่อทำลายกำแพงที่แบ่งแยกคริสตจักร เขาได้ร่วมงานกับผู้คนจากทั่วทุกสารทิศและจากภูมิหลังที่หลากหลาย ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ ชาวเอเชียและชาวยุโรปต่างทำงานร่วมกันอย่างกลมกลืน วัตถุประสงค์ของเขาคือการสร้างคริสตจักรที่เป็นหนึ่งเดียวซึ่งทำงานเพื่อเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือการประกาศพระกิตติคุณ

อาริสทราคัส

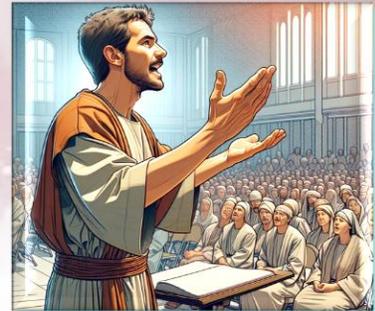
เขาเป็นชาวเมืองเธสะโลนิกา (กิจการ 27:2) เขามีปัญหาในช่วงเหตุการณ์จลาจลในเมืองเอเฟซัส (กิจการ 19:29) เขาได้ร่วมเดินทางไปกับเปาโลเพื่อนำของถวายไปถวายที่กรุงเยรูซาเล็ม (กิจการ 20:4) เขาถูกจำคุกกับเปาโลในกรุงโรม และได้ส่งคำท้าทายไปยังชาวโคโลสีและชาวฟีเลมอน (โคโลสี 4:10; ฟีเลโมน 1:24)

มาระโก

หลานชายของบารนาบัส สหายคนแรกของเปาโล ได้ละทิ้งภารกิจในปัมฟีเลีย และเปาโลปฏิเสธที่จะพาเขาไปในการเดินทางครั้งที่สอง (กิจการ 15:37-38) เขาติดตามลุงของเขาไปและกลายเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่มีประโยชน์มากสำหรับเปาโล (กิจการ 15:39; 2 ทิโมธี 4:11) เปโตรปฏิบัติต่อเขาเหมือนลูกชาย (1 เปโตร 5:13) เขาเป็นผู้เขียนพระวรสารของมาระโก

เยชู

สิ่งที่เราทราบเกี่ยวกับเขามีเพียงว่าเขาเป็นชาวยิว และเป็นที่ยู้อักกันในเรื่องเล่นว่า “ยूसทัส” (โคโลสี 4:11)

ผู้สอน

“เอปาฟรัส ซึ่งเป็นคนหนึ่งของท่านและเป็นผู้ใช้ของพระเยซูคริสต์ ก็ฝากคำทักทายมายังพวกท่านเช่นกัน เขาเพียรพยายามอธิษฐานเพื่อท่านอยู่เสมอ เพื่อว่าพวกท่านจะมั่นคง เป็นผู้ใหญ่และมีความมั่นใจในพระประสงค์ของพระเจ้าทั้งหมด” (โคโลสี 4:12)

เอปาฟรัสช่วยเผยแผ่พระกิตติคุณในเมืองโคโลสี เมืองฮีเอราบุรี และเมืองเลาดีเซีย ซึ่งเป็นคริสตจักรที่เขารักอย่างสุดซึ้ง (โคโลสี 4:13) พร้อมกับคำทักทายของเปาโลถึงชาวโคโลสี เปาโลยังได้กล่าวถึงความปรารถนาดีของเขาที่มีต่อชาวโคโลสีด้วย (โคโลสี 4:12)

ยืนหยัดมั่นคง

พวกเขาต้องไม่
หวั่นไหว โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเมื่อเผชิญกับ
แผนการของศัตรู
(ฟิลิโมน 6:11)

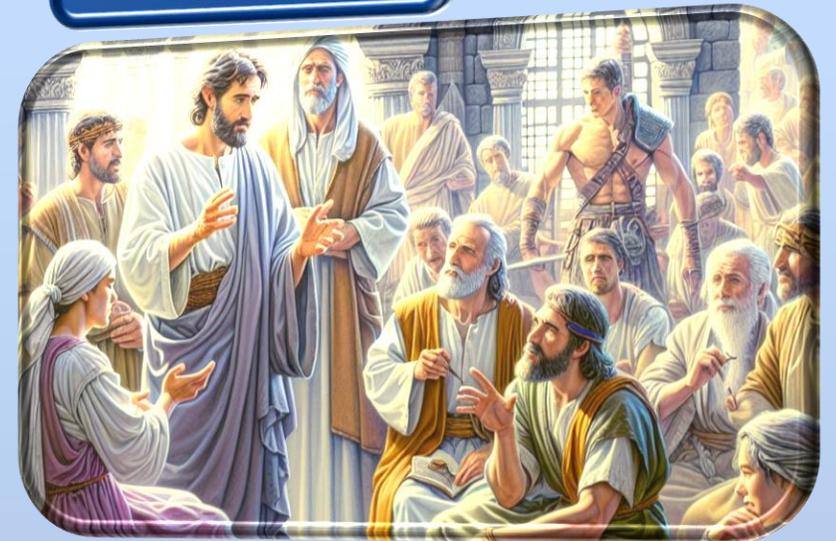
คุณเป็นคนสมบูรณ์แบบ

ความสมบูรณ์แบบนี้
เกิดขึ้นได้ด้วยความรัก
ที่ไม่เห็นแก่ตัว
(มัทธิว 5:44, 48)
แม้ว่าเราจะเติบโตใน
ความรักนี้อยู่เสมอ
(ฟิลิโมน 3:12)

คุณเป็นคนที่ครบถ้วน

เพื่อเต็มเปี่ยมไปด้วย
ทุกสิ่งที่เราสามารถรับ
ได้จากพระเจ้า

เอปาฟรัส

เขาได้สั่งสอนคริสตจักรในเมืองโคโลสี และประกาศพระกิตติคุณอย่างกว้างขวางแก่พวกเขา (โคโลสี 1:7) เปาโลได้เรียกเขาด้วยสามฉายาว่า “ผู้ใช้ที่รัก” “ผู้ใช้ของพระคริสต์” และ “เพื่อนร่วมคุก” (โคโลสี 1:7; 4:12; ฟิลิโมน 1:23)

ผู้นำคริสตจักร

“ขอให้ท่านช่วยฝากคำทักทายไปยังพี่น้องที่อยู่ในเมืองเลาดีเซีย ไปยังนางนุมฟา และคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของนางด้วย” (โคโลสี 4:15)

นิมฟา

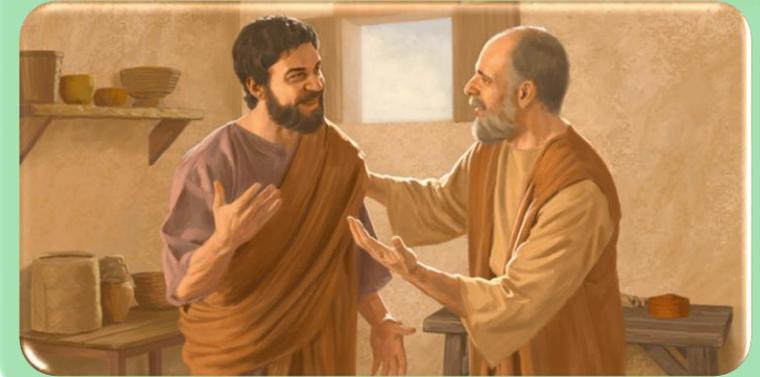
สิ่งที่เราทราบเกี่ยวกับนิมฟา คือ เธอเป็นผู้นำคริสตจักรในเมืองเลาดีเซีย เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเธอเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง เพราะบางฉบับเขียนว่า “บ้านของเขา” บางฉบับเขียนว่า “บ้านของพวกเขา” และบางฉบับ—ส่วนใหญ่—เขียนว่า “บ้านของเธอ”

เปาโลขอให้ชาวโคโลสีอ่านจดหมายของเขาให้ชาวเมืองเลาดีเซียฟัง และให้พวกเขาอ่านจดหมายที่เขาเขียนถึงชาวเลาดีเซียด้วย (โคโลสี 4:16)

ดังนั้น เขาจึงกล่าวถึงผู้นำหลักสองคนของคริสตจักรเหล่านี้ คือ นิมฟา [แห่งเลาดีเซีย] และอาร์คิปัส [แห่งโคโลสี] (โคโลสี 4:15, 17)

เราไม่รู้ว่เปาโลเขียนสารอะไรถึงชาวเลาดีเซีย แม้ว่าเราจะรู้สารที่อัครทูตยอห์นเขียนถึงเขาในอีก 30 ปีต่อมา (วิวรณ์ 3:14-22)

อาร์คิปัส

บุตรชายของฟีเลโมน ซึ่งเป็นชาวเมืองโคโลสี เคยเป็นเพื่อนร่วมเดินทางกับเปาโลในช่วงหนึ่ง (ฟีเลโมน 1:1-2) เปาโลขอให้เขาทำงานรับใช้ต่อไป (ในฐานะผู้ช่วยศาสนาจารย์ ศิษยาภิบาล หรือผู้ปกครองของคริสตจักรในเมืองโคโลสี)

“การรับใช้พระเจ้าต้องการทั้งตัวตน จิตใจ วิญญาณ และพลังกำลัง เราต้องมอบตนเองแด่พระเจ้าโดยไม่ลังเล เพื่อที่เราจะได้เป็นแบบอย่างของพระเจ้าในสวรรค์ แทนที่จะเป็นแบบอย่างของโลก ต้องมีการกระตุ้นความรู้สึก เพื่อให้จิตใจตื่นตัวอย่างเต็มที่ต่องานที่จะต้องทำเพื่อทุกคนชั้น ไม่ว่าสูงหรือต่ำ รวยหรือจน คนมีการศึกษาหรือคนไม่มีการศึกษา เราต้องแสดงความอ่อนโยนที่แสดงให้เห็นโดยพระผู้เลี้ยงแกะผู้ยิ่งใหญ่ ขณะที่พระองค์ทรงรวบรวมลูกแกะไว้ในอ้อมพระหัตถ์ และทรงปกป้องฝูงแกะของพระองค์อย่างระมัดระวังจากอันตราย นำทางพวกมันไปในเส้นทางที่ปลอดภัย ผู้ติดตามของพระคริสต์ต้องแสดงความอ่อนโยนและความเห็นอกเห็นใจของพระองค์ และพวกเขาต้องแสดงความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะถ่ายทอดความจริงที่หมายถึงชีวิตนิรันดร์แก่ผู้รับด้วย”

EGW (Christ Triumphant, February 9)